

DATAció: 1935

El cooperativisme agrari a La Pobla

Edifici del Sindicat a La Pobla

Els anys compresos entre finals del segle XIX i inicis del segle XX són molt durs per al camp català, provocant-se la coneguda com a “crisi finisecular”. Aquest fet negatiu però, esperona a la pagesia catalana en el sentit de que calia unir-se per fer front a la crisi, comencen a nèixer, així, les primeres cooperatives i sindicats agraris arreu dels pobles de Catalunya.

Els pobletans tampoc seran aliens a aquest procés associatiu, i ja el 1896 –segons Solà i Gussinyer a *Itineraris per la sociabilitat meridional catalana*, pàg. 438- es crea l'associació *Treballadors Agrícoles*, la qual el 1900 comptava amb trenta-cinc socis i era presidida per Sebastià Veciana. D'aquesta associació –que possiblement englobaria petits propietaris, arrendataris i jornalers- no es té coneixement de cap document a l'arxiu municipal, desconeixent el moment en que deixaria de funcionar.

El Sindicat Agrícola de la Pobla de Mafumet, anys més tard rebatejat com a *Cooperativa Agrícola i Caixa Rural de Sant Isidre*, veu la llum l'any 1916, essent el seu primer president en Damià Aymemí i Coll. Durant el seu primer any d'existència, el Sindicat ja comptava amb una quarantena de socis. El Sindicat neixia, a més de centrat en les qüestions purament professionals i cooperativistes: compra d'adobs i insecticides, comercialització dels diferents productes del camp i el-laboració de vi i oli, amb una forta religiositat, celebrant actes de culte el dia del seu patró, Sant Isidre, i amb l'obligatorietat per a tots d'anar als enterraments dels socis.

Amb el pas del temps, el nombre de socis anà creixent, la qual cosa motivà que, el 1919, el rector, consiliari del Sindicat, posés en funcionament la *Caixa Rural*, obrint-se ja aquell any 218 llibretes. El 1934 s'iniciaren dues noves seccions: la *Cultural i Recreativa* i la *de Panificació*. El 1920, amb el nou president Joan Vallvé i Rañé, s'inicia la compra de finques grans per tal de dividir-les en parcel·les i vendre-les per sorteig als socis, podent pagar aquests en un termini màxim de deu anys. Malauradament, entre 1920 i 1956, només es van poder comprar cinc finques, les quals, amb tot, pogueren procurar la creació de 35 noves parcel·les per als socis.

L'edifici del Sindicat, ubicat a l'extrem del carrer Nou, actual carrer Sant Joan, es construí a partir de 1917. La seva bodega comptava amb onze tines de ciment armat de 250 hectolitres cada una i amb una premsa “Mercedes” entre molts altres estris i maquinària.

Malauradament, la nit de l'1 al 2 de març de 1935, un fort vent huracanat, conegut com la “ventada de Sant Sulpici”, enderrocà bona part de l'edifici. Les pèrdues ocasionades es calcularen en 93.500 pessetes de l'època. Tot seguit s'inicià la seva reconstrucció amb la prestació personal de tots els socis, bastint el nou edifici que, encara, avui en dia, podem contemplar.